

Det blev taget tilbage. Jeg kan sige, at i Udvalget har der baade før 2den og 3die Behandling været meget alvorlige Drøftelser af denne Sag, og det er blevet gjort gjældende og paavist, at Beføtningerne ved disse Bygninger ere uforholdsmæssig høie; det kan ikke afvises, at det er blevet gjort gjældende og paavist. I det Hele taget er der fra de Bygningsinspektørers Side, som have med disse Bygninger at gøre, en Tilbøielighed til en større Flothed, end Diemedene kræve, og sammenligner man de Bevillinger, som kræves til civile Bygninger her, med de Bevillinger, som f. Ex. kræves til militære Bygninger, som Ingenieurkorpset opfører eller giver Udfast til, er der en meget fremtrædende Forskjel mellem den Sparksomhed, som Ingenieurkorpset viser, og den Mangel paa Sparksomhed, som vises af de civile Bygningsinspektører. Jeg tror, at naar der nu foreligger som her et aldeles bestemt Exempel paa, at Udgiften til de 2 Bygninger, saaledes som den her er anslaaet, er, som Enhver kan tage og føle paa, større, end den behøves til Diemedet, og man tillige har den Erfaring, som jeg nu har nævnt, er der Marsag til at kræve, at dette Spørgsmaal udsættes. Det er ikke min og min Medforlagsstilleres Hensigt at opfordre til at negte denne Bevilling definitivt, saaledes at vi modsætte os Opførelsen af passende Gymnastikhuse enten i Viborg eller Frederiksberg; men jeg tror, der er Marsag til at kræve disse to Foranstaltninger undersøgte paany og billigere Overflag tilveiebragte. Forfaavidt man kunde ønske allerede iaar at gaa til Bevillingen, kan jeg for mit Vedkommende ikke have Noget imod, at man stemmer for det Forslag, som er indbragt af 2 ærede Medlemmer, og som gaar netop i den Retning, jeg her har antydet. Det er min Overbevisning, at fuldstændig tilfredsstillende Gymnastikhuse kunne bygges for 27,000 Kr. paa begge Steder tilsammen; der er ikke Spørgsmaal derom. Det er meget muligt, at den æreste Minister vil sige: Det kan jeg ikke faae tilveiebragt Planer til, og at de paagjældende Bygningsinspektører ville gjøre al mulig Modstand mod at kassere deres egne Planer; men jeg tror dog, at hvis Folkethinget stiller sig paa en bestemt Maade i den Slags Forhold, ville vi opnaa Noget, medens vi, hvis vi laze det hero ved saadanne almindelige Bemærkninger som dem, den ærede Ordfører fremkom med — thi han indrømmede ogsaa denne Flothed. . . (Ordføreren: Nei!) Det laa ialtsald indirekte i den ærede Ordførers Ytringer, hvor diplomatisk de end bleve fremfattede — (Ordføreren: Paa ingen Maade!); jo, det vil Enhver, som hørte dem, have opfattet paa den Maade, men selvsjælgelig vil han ikke erkjende, at det er saa, og det maa han heller ikke i dette Dieblit. Altsaa vil man optrede imod den Flothed, som vises i saadanne Forhold, er der ikke Andet at gjøre end enten at stemme for vort Forslag eller for de to

andre ærede Medlemmers Underændringsforslag. — Det ærede Medlem for Frederiksberg Amts 1ste Valgkreds (Thomsen) gjorde leilighedsvis en Bemærkning til mig som forhenværende Ordfører for Tillægsbevillingsloven. Han sagde, at jeg havde anbefalet nogle Forslag, som han omtalte skulde bevilges her paa denne Finantslov, medens den ærede Ordfører for Finantsudvalget idag har udtalt sig i modsat Retning. Jeg skal ganske simpelt dertil gjøre den Bemærkning, at det er ikke de samme Forslag, der er Tale om, og overhovedet vil man, naar man efterser den vedkommende Udtalelse af mig finde, at den er holdt paa en saa almindelig Maade, at jeg udtryffeligt tilspøiede bagefter, at jeg ikke kunde vide, hvilke Forslag Regjeringen vilde stille senere paa Finantsloven, og derfor kunde jeg ikke udtale noget Afgjort om disse Forslag. De Forslag, der her er Tale om, har jeg imidlertid ikke sigtet til.

B. Solm: Som ærede Medlemmer ville have set, har det ærede Medlem for Mors (Chr. Raavn) og jeg tilladt os at stille et Ændringsforslag, som gaar ud paa at nedlægge Bøvelset til Gymnastikhusene ved Latinskolerne i Frederiksberg og Viborg. Jeg tillod mig ved 2den Behandling at udtale, at jeg ikke alene fandt, at det, der var forlangt til disse to Gymnastikhuse, var altfor Meget, men at den allerførste Del af vort Bygningsvæsen, enten der saa er Tale om Nybygninger eller Reparationer af Bygninger, gennemgaaende er altfor dyr. Jeg kan ikke indrømme Nødværigheden af, hvad den sidste ærede Tale sagde, at der er saa stor Forskjel mellem civile og militære Bygninger. Det forekommer mig, at man forlanger saa Meget til begge Slags, at Ingen, som har noget Begreb om at bygge, kan forstaa det. Jeg er sikker paa, at der er meget saa Civile, der kunne forstaa, at Bygninger af den Slags, her er Tale om, skulle koste saa Meget. Den eneste Grund, man hører anført derfor, baade fra den ærede Minister og den ærede Ordfører, er den, at man tror derved at komme til at bygge saa solidt. Jeg tror nu ikke, man skal slaa stærkt paa den Side, naar man taler om Bygninger for Statens Regning, thi alle de Exempler, vi have, tale ligesom for det Modsatte, og den ærede Minister oplyste netop et træffende Exempel derpaa, idet han sagde, at den Gymnastiksal, der er i Frederiksberg, er faldefærdig, uagtet den kun er 30 Aar gammel. Dersom man skulde bygge saaledes paa Landet, at man satte grundmurede Bygninger op, der skulde være faldefærdige om 30 Aar, vilde Landboerne ikke kunne holde ret længe ud. Derfor tror jeg ikke, man skal tale ret meget om Soliditeten af de Bygninger, Staten bygger. Det ærede Medlem fra Mors og jeg have tilføjet Forslaget saa moderat som muligt, fordi det stod klart for os Begge, at dersom vi skulde bygge saadanne Huse, vilde det være os muligt at bygge